

Brussel, 18 december 1997

CIRCULAIRE D1 97/9 AAN DE KREDIETINSTELLINGEN
CIRCULAIRE D4 97/4 AAN DE BELEGGINGSONDERNEMINGEN

Mevrouw,
Mijnheer,

Krachtens artikel 57, § 3 van de wet van 22 maart 1993 op het statuut van en het toezicht op de kredietinstellingen en artikel 104, § 3 van de wet van 6 april 1995 inzake de secundaire markten, het statuut van en het toezicht op de beleggingsondernemingen, de bemiddelaars en beleggingsadviseurs kan de Commissie voor het Bank- en Financieuzen uitzonderlijke maatregelen treffen wanneer zij er kennis van heeft dat een in België bedrijvige kredietinstelling of beleggingsonderneming een bijzonder mechanisme heeft ingesteld dat tot doel of tot gevolg heeft fiscale fraude door derden te bevorderen.

De voornoemde bepalingen zijn niet fiscaalrechtelijk. Artikel 38bis van het koninklijk besluit nr. 185 van 9 juli 1935 bepaalt overigens dat, buiten het geval waarvan sprake in artikel 327, § 5 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, de Commissie niet bevoegd is in belastingaangelegenheden.

Deze bepalingen maken deel uit van het administratief statuut van de kredietinstellingen en de beleggingsondernemingen. Ze willen voorkomen dat deze tussenpersonen handelingen stellen die belastingontduiking door de cliënten bevorderen en die niet te verantwoorden zijn in het kader van normale en correcte bankverrichtingen of diensten die worden geleverd door beleggingsondernemingen. Deze gedragingen kunnen de financiële positie en de reputatie van de betrokken instelling aantasten, zodat de bepalingen vanuit een prudentiële bekommernis verantwoord zijn.

Bovendien kunnen sommige van deze bijzondere mechanismen vormen in de zin van artikel 327, § 5 WIB'92. Krachtens deze bepaling dient de Commissie voor het Bank- en Financieuzen onmiddellijk de Minister van Financiën in te lichten wanneer zij vaststelt dat een instelling waarover zij de controle uitoefent heeft bijgedragen tot het opzetten van een mechanisme dat tot doel of tot gevolg heeft inbreuken te organiseren op de fiscale wetgeving en dat een medeplichtigheid insluit, tussen de instelling en de cliënt, met het oog op belastingontduiking.

*

* *

COMMISSIE VOOR HET BANK- EN FINANCIEWEZEN

Of een instelling of onderneming een "bijzonder mechanisme" in de zin van artikel 57, § 3 van de wet van 22 maart 1993 of artikel 104, § 3 van de wet van 6 april 1995 heeft ingesteld, moet per geval en op grond van een a posteriori onderzoek worden uitgemaakt. Niettemin heeft de Commissie het steeds wenselijk geacht dat de bepalingen in het licht van een aantal typeverrichtingen zouden worden gepreciseerd.

Met twee circulaire, van respectievelijk 2 februari 1976 en 25 januari 1977, heeft de Commissie aan de banken een lijst gezonden van praktijken die als een "bijzonder mechanisme" moeten worden beschouwd. Deze twee documenten werden opgesteld na overleg tussen de toezichthouders en het fiscaal bestuur. De relevante bepalingen van deze documenten werden ook gestuurd naar de openbare kredietinstellingen, de privé-spaarkassen en de toenmalige wisselagenten, dit door toedoen van respectievelijk de Minister van Financiën, het toenmalig Centraal Bureau voor de Kleine Spaarders en de toenmalige Beurscommissies.

Een actualisering en coördinatie van voornoemde teksten drong zich op. In bijlage vindt u het nieuwe document "bijzondere mechanismen" dat werd opgesteld overeenkomstig het advies van een gemengde werkgroep die door de Minister van Financiën werd opgericht en bestond uit vertegenwoordigers van de betrokken fiscale besturen, de Thesaurie en de Commissie en na overleg met de betrokken beroepsverenigingen (Belgische Vereniging van Banken, Instituut der Revisoren Erkend door de Bankcommissie, Belgische Vereniging van Beursleden en Belgische Vereniging van Vermogensbeheerders en Beleggingsadviseurs). Het nieuwe document herneemt de meeste praktijken waarvan sprake in voornoemde teksten en voegt er een aantal aan toe op grond van de ondertussen opgedane ervaring. Het toepassingsgebied van het document omvat zowel de kredietinstellingen als de beleggingsondernemingen. Het document bevat ook een nieuw hoofdstuk dat zich richt tot de kredietinstellingen en beleggingsondernemingen uit andere Lid-Staten die in het kader van de vrije dienstverlening in België bedrijvig zijn. Overeenkomstig de gemaakte afspraken in voornoemde gemengde werkgroep zal periodiek overleg plaatsvinden tussen het Ministerie van Financiën en de Commissie om mogelijke interpretatieproblemen te bespreken alsook met het oog op actualisering van het document.

Het nieuwe document vervangt de documenten I en II gevoegd bij de voormelde circulaire van 1976 en 1977.

Hoogachtend,

De Voorzitter,

J.-L. DUPLAT.

Bijlage : 1

Bijlage bij de circulaire van 18 december 1997 van de Commissie voor het Bank- en Financiewezen aan de in België bedrijvige kredietinstellingen (circulaire D1 97/9) en beleggingsondernemingen (circulaire D4 97/4)

Document “Bijzondere mechanismen”

Toepassing van artikel 57, § 3 van de wet van 22 maart 1993 op het statuut van en het toezicht op de kredietinstellingen en artikel 104, § 3 van de wet van 6 april 1995 inzake de secundaire markten, het statuut van en het toezicht op de beleggingsondernemingen, de bemiddelaars en beleggingsadviseurs

I. Bijzondere mechanismen bij in België gevestigde kredietinstellingen en beleggingsondernemingen

Wanneer de hierna opgesomde praktijken door een in België gevestigde kredietinstelling of beleggingsonderneming worden aangeboden of herhaaldelijk toegepast, worden zij beschouwd als een bijzonder mechanisme met als doel of als gevolg fiscale fraude door derden te bevorderen, in de zin van artikel 57, § 3 van de wet van 22 maart 1993 en artikel 104, § 3 van de wet van 6 april 1995.

De opsomming is niet uitputtend, met andere woorden, voornoemde bepalingen blijven onverkort gelden voor enig ander bijzonder mechanisme in voornoemde zin dat door in België gevestigde kredietinstellingen of beleggingsondernemingen zou worden ingesteld. Zij doet geen afbreuk aan de uitzonderlijke maatregelen die krachtens voornoemde bepalingen in concreto dienen te worden genomen.

A. Praktijken met betrekking tot roerende inkomsten waarop roerende voorheffing verschuldigd is

§ 1. - Buitenlandse roerende inkomsten

1. Worden bedoeld, de hierna vermelde praktijken met betrekking tot buitenlandse roerende inkomsten¹ wanneer de instelling of onderneming weet of te goeder trouw niet onwetend kan zijn, dat de handeling betrekking heeft op roerende inkomsten waarop de roerende voorheffing verschuldigd is, tenzij deze

¹ De in dit document gebruikte begrippen zoals roerende inkomsten, Belgische of buitenlandse inkomsten, niet- inwoner, moeten verstaan worden in de zin van de Belgische belasting- wetgeving.

handeling gepaard gaat met of gevolgd wordt door de inhouding van de roerende voorheffing :

- 1°) elke dienstverlening met betrekking tot het naar het buitenland overbrengen of sturen van vervallen coupons of van de eerste te vervallen coupon afgeknipt van het couponblad;
- 2°) cheques ter beschikking stellen of uitbetalen die deze inkomsten vertegenwoordigen of orders uitvoeren tot overdracht van dergelijke inkomsten;
- 3°) orders van cliënten met betrekking tot het innen of toekennen van die inkomsten of de bestemming die er daar moet aan gegeven worden, naar het buitenland zenden evenals meewerken aan het opstellen van orders van de cliënt met hetzelfde doel;
- 4°) aan Belgische inwoners adviezen of inlichtingen verstrekken omtrent de manier om, vanuit België, dergelijke inkomsten te kunnen innen zonder inhouding van de voorheffing;
- 5°) aan de deponent van buitenlandse effecten in open bewaargeving of in pand aanbieden om de inkomsten uit deze effecten niet zelf te innen, maar de coupons te zijner beschikking te houden of te stellen; in de algemene voorwaarden of in het contract waaraan de openbewaargeving of de inpandgeving onderworpen is, een clause opnemen krachtens dewelke de coupons ter beschikking van de titularis zullen worden gehouden; gevolg geven aan een opdracht vervallen coupons of de eerste te vervallen coupon, afgeknipt van buitenlandse effecten die aan een financiële instelling zijn toevertrouwd in openbewaargeving of in pand zijn gegeven, ter beschikking te stellen van de houder, wanneer dit gepaard gaat met één van de hierboven vermelde dienstverleningen of enig andere dienstverlening die het innen van deze inkomsten zonder voorheffing mogelijk maakt of vergemakkelijkt dan wel elke vorm van bijstand die hetzelfde doel of hetzelfde gevolg heeft.
Wat voorafgaat geldt niet wanneer de houder een in België gevestigde kredietinstelling is of een onderneming die in België onderworpen is aan de vennootschapsbelasting of aan de regeling voor vennootschappen niet-inwoners (artikel 227, 2°, W.I.B. 1992);
- 6°) elke dienstverlening en elke bijstand aan een buitenlandse financiële instelling of aan een derde, al dan niet inwoner, om hen in staat te stellen in België een cliënteel te contacteren voor de betaling van buitenlandse roerende inkomsten of om vervallen of te vervallen coupons in te zamelen.

2. Voor de toepassing van punt 1 hiervoor, wordt de instelling of onderneming geacht te weten of te goeder trouw niet onwetend te kunnen zijn, dat de dienstverlening betrekking heeft op inkomsten onderworpen aan de roerende voorheffing :

- a) wanneer die dienstverlening betrekking heeft op coupons die inkomsten vertegenwoordigen (dividend of interest);
- b) wanneer de aard van inkomsten voortvloeit uit vermeldingen op het document zelf, uit de briefwisseling of de geschriften in verband met de dienstverlening in het bezit van de instelling of onderneming of uit verklaringen van de begunstigde;
- c) wanneer de instelling of onderneming door de cliënt belast werd met het al dan niet discretionair beheer van in het buitenland geopende rekeningen of gehouden deposito's van gelden of effecten of wanneer zij de jure of de facto beheersdiensten verleent met betrekking tot die rekeningen of deposito's van gelden of effecten;
- d) wanneer bij de instelling of onderneming rekeningen worden geopend of deposito's van gelden of effecten worden gehouden door een niet-inwoner krachtens een fiduciaire overeenkomst of een contract van naamlening, gesloten op initiatief of door bemiddeling van die instelling of onderneming tussen haar cliënt en de niet-inwoner.

§ 2. - Roerende inkomsten van Belgische oorsprong

Wordt bedoeld, het toekennen of betalen van roerende inkomsten van Belgische oorsprong zonder inhouding van roerende voorheffing krachtens de artikelen 107 en volgende van het koninklijk besluit tot uitvoering van het W.I.B., 1992, terwijl de kredietinstelling of beleggingsonderneming weet of te goeder trouw niet onwetend kan zijn dat hierop door de werkelijke begunstigde roerende voorheffing verschuldigd is.

De bepalingen van § 1, 1, 2°, 3° en 4°, 2, b, c en d hierboven zijn toepasselijk in het geval bedoeld in voorgaand lid.

§ 3. - Cheques aan toonder

Onverminderd het geval als bedoeld in § 1, 1, 2°, wordt hier bedoeld het ter beschikking van de begunstigde stellen of houden van cheques aan toonder, getrokken door een in het buitenland gevestigde kredietinstelling.

B. Bemiddeling voor een buitenlandse kredietinstelling of beleggingsonderneming waarbij belastingontduiking door inwoners wordt bevorderd

Wordt als een bijzonder mechanisme beschouwd, het bemiddelen in het kader van een contractuele of feitelijke samenwerking met een buitenlandse kredietinstelling of beleggingsonderneming met als doel of als gevolg het bevorderen van belastingontduiking door inwoners die bij deze buitenlandse instelling of onderneming een rekening hebben geopend of hiermee een overeenkomst van vermogensbeheer of beleggingsadvies hebben gesloten, zodanig dat deze inwoners zich tot een Belgische vestiging kunnen wenden voor de bank- of beleggingsdiensten verbonden aan de betrokken rekening of overeenkomst.

Wordt eveneens als een bijzonder mechanisme beschouwd, het aanvaarden dat een buitenlandse kredietinstelling of beleggingsonderneming rechtstreeks of onrechtstreeks aan de instelling, haar personeelsleden of gevolmachtigde agenten een vergoeding uitkeert die wordt berekend in verhouding tot de omvang van de tegoeden die eigen cliënten bij deze buitenlandse instelling op rekening hebben staan of in bewaring hebben gegeven.

C. Praktijken die de cliënten in staat stellen het belastingbestuur te misleiden

§ 1. - Niet-vermelding van de waarborgen in de kredietakte

1. Wordt bedoeld, de praktijk waarbij een kredietinstelling of beleggingsonderneming, in het document waarbij ze kennis geeft van de toekenning of de verhoging van een krediet of van een kredietopening, geen precieze melding maakt van alle waarborgen waarmee ze in feite rekening heeft gehouden bij haar beslissing tot toekenning of verhoging van het krediet of van de kredietopening. Een precieze vermelding van de waarborgen houdt inzonderheid de opgave in van de identiteit van diegene die de waarborg verleent, het bedrag van de waarborg evenals de aard ervan.

De opsomming van de waarborgen in het document waarbij een krediet of een kredietopening wordt toegekend of verhoogd mag evenwel vervangen worden door een in dat document opgenomen verwijzing naar andere documenten of naar andere akten waarin deze waarborgen zijn vermeld.

Wordt eveneens bedoeld, de praktijk waarbij een instelling of onderneming bij haar beslissing tot toekenning of verhoging van een krediet of van een kredietopening in feite rekening houdt met waarborgen, maar van deze beslissing niet schriftelijk kennis geeft aan de kredietnemer in omstandigheden waarin dit sectorieel gebruikelijk is.

2. Onder "waarborgen" worden verstaan :

- 1° de door de kredietnemer of door een derde bij overeenkomst gestelde zakelijke zekerheden;
- 2° elke overdracht of delegatie van schuldvorderingen, daarin begrepen de overdracht van bezoldigingen;
- 3° het mandaat tot hypothekeken of tot vorming van andere zakelijke zekerheden;
- 4° het deponeren, bij de instelling of onderneming of bij een overeengekomen derde, door de kredietnemer of door een derde, van niet met een pandrecht bezwaarde fondsen of waarden, wanneer die deponering in feite aan het krediet gebonden is.

Een deponering wordt geacht in feite aan een krediet te zijn gebonden, onder meer:

- a) wanneer de deponent, eventueel ten belope van een bepaald bedrag en zolang de lening niet is aangezuiverd, slechts met de instemming van de instelling of onderneming vrij kan beschikken over deze fondsen of waarden of sommige ervan, krachtens verbintenissen die door de deponent of door de overeengekomen derde zijn aangegaan dan wel krachtens clauses of overeenkomsten die dezelfde uitwerking hebben; of
 - b) wanneer de overeengekomen, eventueel gespreide vervalltermijn van de deponering van fondsen of waarden samen valt met de overeengekomen, eventueel gespreide vervalltermijn van het krediet, of op een latere datum is bepaald.
- 5° de persoonlijke zekerheden die bij overeenkomst ten gunste van de instelling of onderneming zijn gesteld, inclusief avals;
- 6° de onder 1° tot 4° bedoelde waarborgen gesteld tot steun van een in de 5° bedoelde overeengekomen persoonlijke zekerheid :
- a) wanneer die waarborgen bij de instelling of de onderneming worden gesteld of door haar worden beheerd; of
 - b) wanneer die waarborgen bij de borg of bij een overeengekomen derde worden gesteld krachtens een overeenkomst tussen de borg en de kredietnemer, en de instelling of onderneming heeft meegewerkt aan het voorbereiden, het afsluiten of het uitvoeren van die overeenkomst.

Met waarborgen worden gelijkgesteld, de clauses met als doel de instelling of onderneming te vrijwaren tegen een verslechtering van de patrimoniale toestand van de kredietnemer of tegen een verslechtering van de relatieve toestand van de

instelling of onderneming ten opzichte van de overige schuldeisers, zoals de verbintenis om onroerende goederen niet te vervreemden of te hypothekeren, de verbintenis om geen reële waarborgen te stellen ten gunste van andere schuldeisers, de verbintenis van derden-schuldeisers van de kredietnemer om de betaling van hun vordering niet te eisen vooraleer het door de instelling of onderneming verleende krediet terugbetaald is.

Daarentegen worden niet als waarborgen beschouwd :

- 1° de clausules in de algemene voorwaarden van de instelling of onderneming waarin is bepaald dat al wat zij bij het definitieve afsluiten van de rekeningen aan de kredietnemer verschuldigd is of voor zijn rekening houdt, zal worden aangewend tot aanzuivering van al zijn verbintenissen tegenover de instelling of onderneming;
- 2° het wisselverhaal verbonden aan wisselbrieven of bankaccepten, getrokken ter vertegenwoordiging van handelstransacties en door de instelling of onderneming gediscoteerd of in pand genomen;
- 3° de door de instelling of onderneming bij een verzekeringsonderneming afgesloten kredietverzekering. Dergelijke kredietverzekering dient echter wel te worden vermeld, wanneer de instelling of onderneming weet of te goeder trouw niet onwetend kan zijn dat de kredietnemer of een derde een waarborg heeft gesteld ten gunste van de kredietverzekeraar. In dat geval dient deze waarborg eveneens in de kredietakte te worden vermeld;
- 4° de door de instelling of onderneming op haar initiatief met een andere kredietinstelling of beleggingsonderneming afgesloten overeenkomst van risicodeling. Bij afwijking hiervan wordt een dergelijke overeenkomst wel als waarborg beschouwd wanneer de instelling of onderneming weet of te goeder trouw niet onwetend kan zijn dat de kredietnemer of een derde een waarborg heeft gesteld ten gunste van de kredietinstelling of beleggingsonderneming waarmee het kredietrisico wordt gedeeld. In dat geval dient ook deze waarborg in de kredietakte te worden vermeld.

3. Onder waarborgen waarmee de instelling of onderneming rekening heeft gehouden, worden de waarborgen verstaan die ze in feite in aanmerking heeft genomen bij haar beslissing tot toekenning of verhoging van het krediet of van de kredietopening, welke ook de datum weze waarop deze waarborgen effectief worden gevormd, en ongeacht of ze op dat ogenblik reeds gevormd of beloofd waren dan wel of de instelling of de onderneming haar beslissing afhankelijk heeft gesteld van hun vorming.

De waarborgen die worden gesteld bij of ten gunste van een andere vestiging in België of in het buitenland van een instelling of onderneming worden tot de waarborgen gerekend die bij of ten gunste van de instelling of onderneming worden gesteld.

De termen "krediet" en "kredietopening" dienen te worden verstaan in hun courante betekenis in de bankpraktijk; ze dekken, onder meer, leningen, rekening-courantkredieten, verwerving van handelswissels, prolongaties op effecten, accept-, borg- of avalkredieten, zakelijke zekerheden gesteld voor rekening van derden, documentaire kredieten, enz.

De vernieuwing van een krediet wordt beschouwd als het toekennen van een nieuw krediet.

4. Punt 1 van deze paragraaf geldt niet voor de authentieke akte waarin de toekenning of de verhoging van een krediet of van een kredietopening dan wel het stellen van waarborgen wordt vastgesteld, voor zover onderhands een document wordt opgesteld waarin de in punt 1 bedoelde vermeldingen zijn opgenomen en waarnaar in de authentieke akte wordt verwezen.

5. Punt 1 van deze paragraaf geldt evenmin voor het niet-vermelden van de volgende waarborgen :

1° waarborgen die in België krachtens de wet bekendgemaakt worden;

2° de overdracht van in België betaalbare bezoldigingen;

3° de waarborgen bedoeld in 1° tot 4° van punt 2 die op hun eigen goederen worden gesteld door landbouwkantoren, discontokantoren of vennootschappen voor onderlinge borgstelling, of door hun beheerders of zaakvoerders, tot steun van het geheel van hun borg- of avalverbintenissen tegenover de instelling of onderneming.

§ 2. - Oneigenlijk gebruik van interne rekeningen

Voor de toepassing van deze bepaling wordt onder interne rekening verstaan, een rekening van een kredietinstelling of beleggingsonderneming waarover de klant geen enkele handtekeningsbevoegdheid heeft en die dus geen klantenrekening is.

Wordt als oneigenlijk gebruik van een interne rekening beschouwd, het gebruik van een interne rekening van een kredietinstelling of beleggingsonderneming, voor verrichtingen van of voor klanten, inzonderheid overschrijvingen van of naar het buitenland, het intekenen op effecten of het innen van cheques, om, in strijd met de gebruikelijke procedures, in de rekeninguittreksels van de klant de werkelijke aard en/of bestemming van de verrichting te verbergen.

§ 3. - Verzending van rekeningafsluitingen in verband met rekeningen die als één enkele rekening werken

Wanneer een cliënt bij eenzelfde kredietinstelling of beleggingsonderneming verscheidene rekeningen heeft geopend die in de betrekkingen tussen de rekeninghouder en de instelling of onderneming functioneren als één enkele rekening, onder meer voor de berekening van debet- en creditinteresten, wordt beschouwd als een bijzonder mechanisme de praktijk waarbij aan de cliënt rekeningafsluitingen worden gestuurd voor die subrekeningen of sommige ervan, zonder te vermelden dat het om subrekeningen gaat en zonder, althans bij de jaarlijkse afsluiting, een rekeningafsluiting te sturen met de saldi van al deze rekeningen.

Wanneer cliënten uit eenzelfde groep van ondernemingen, bij eenzelfde kredietinstelling of beleggingsonderneming één of meer rekeningen hebben geopend die in de betrekkingen tussen deze cliënten en de instelling of onderneming functioneren als één enkele rekening voor de berekening van debet- en creditinteresten, wordt als een bijzonder mechanisme beschouwd het niet-vermelden op de interestrekening-afsluiting van elk van de betrokken cliënten van een verwijzing naar de overeenkomst inzake de interestberekening op het niveau van de groep. Minstens bij de jaarlijkse interestafrekening dient bij het rekeninguittreksel voor elk van de betrokken cliënten een document te worden gevoegd met vermelding van de interesten voor het geheel van de rekeningen en de bestemming die de instelling of onderneming hieraan geeft.

Voor de toepassing van deze bepaling hebben clausules om schuldvergelijking mogelijk te maken in geval van faillissement of financieel onvermogen van de cliënt, op zich niet voor gevolg dat onderscheiden rekeningen worden beschouwd als functionerend als één enkele.

§ 4. - Niet-vermelding op het borderel van gekruiste aankoop- en verkooporders van financiële instrumenten

Voor de toepassing van deze paragraaf wordt onder "gekruist aankoop- en verkooporder" verstaan, orders in tegengestelde zin over een zodanig aantal instrumenten en tegen zodanige prijs dat, na uitvoering van beide orders, de financiële positie van de cliënt niet of slechts in geringe mate is gewijzigd.

Wanneer een kredietinstelling of beleggingsonderneming voor eenzelfde cliënt gelijktijdig een gekruist aankoop- en verkooporder uitvoert met betrekking tot eenzelfde financieel instrument, wordt beschouwd als een bijzonder mechanisme, de praktijk waarbij aan de cliënt een borderel wordt bezorgd voor één van de transacties zonder vermelding van de kruistransactie, voor zover de instelling of onderneming weet dat het om een kruistransactie gaat of te goeder trouw hiervan niet onwetend kan zijn.

Voor de toepassing van deze bepaling wordt met een gelijktijdige uitvoering gelijkgesteld, het uitvoeren van een gekruist aankoop- en verkooporder wanneer de instelling of onderneming vanaf de eerste transactie weet of te goeder trouw niet onwetend kan zijn dat de cliënt een order voor een kruistransactie zal plaatsen.

Deze regeling geldt onverminderd strengere gedragsregels die door de marktoverheden van de betrokken beurzen zijn opgelegd.

D. Herhaalde schending van fiscale verplichtingen

Wanneer een instelling of onderneming, bij verrichtingen voor haar klanten, bij herhaling haar verplichtingen ingevolge de fiscale wetgeving of de hierin opgenomen verbodsbepalingen niet nakomt, alhoewel de schending hiervan strafrechtelijk wordt bestraft, wordt dit als een bijzonder mechanisme beschouwd. Dit zou onder meer het geval zijn:

- indien de instelling of onderneming de verplichte vermeldingen niet inschrijft in het speciaal register bedoeld in artikel 96 van het koninklijk besluit tot uitvoering van het W.I.B.1992;
- indien de instelling of onderneming of hun agenten, alhoewel zij kennis hebben van het overlijden van een cliënt, door antidatering toestaan dat geld wordt afgehaald van rekeningen van deze cliënt of dat waarden van deze cliënt in open bewaring worden teruggenomen;
- indien de instelling of onderneming de verplichtingen inzake de taks op de beursverrichtingen niet nakomt, o.a. door na te laten een borderel voor iedere transactie op te stellen.

II. Bijzondere mechanismen bij buitenlandse kredietinstellingen en beleggingsondernemingen die in het kader van de vrije dienstverlening in België bedrijvig zijn

Wanneer de hierna opgesomde praktijken in België worden aangeboden of herhaaldelijk worden toegepast door een kredietinstelling of beleggingsonderneming naar het recht van een andere Lid-Staat van de Europese Gemeenschap die in het kader van de vrije dienstverlening bedrijvig is, worden zij beschouwd als een bijzonder mechanisme met als doel of als gevolg fiscale fraude door derden te bevorderen, in de zin van artikel 57, § 3, juncto artikel 75, § 2 van de wet van 22 maart 1993 en artikel 104, § 3 van de wet van 6 april 1995, juncto artikel 14, § 2 van het koninklijk besluit van 20 december 1995 betreffende de buitenlandse beleggingsondernemingen. Ook de beleggingsondernemingen uit

derde landen bedoeld in artikel 25 van het voornoemde koninklijk besluit van 20 december 1995 dienen zich van deze praktijken te onthouden.

De opsomming is niet uitputtend, met andere woorden, voornoemde bepalingen blijven onverkort gelden voor enig ander bijzonder mechanisme in voornoemde zin dat door in België bedrijvige kredietinstellingen of beleggingsondernemingen zou worden ingesteld. Zij doet geen afbreuk aan de uitzonderlijke maatregelen die krachtens voornoemde bepalingen in concreto dienen te worden genomen.

Deze regeling geldt onverminderd de verplichtingen krachtens internationale verdragen.

A. Praktijken met betrekking tot roerende inkomsten waarop roerende voorheffing verschuldigd is

Hier worden de praktijken bedoeld waarvan sprake in I.A. § 1, 1, 1° tot 4°. Punt 2, a) tot d) van I.A. § 1 is van toepassing.

B. Praktijken die de cliënten in staat stellen het belastingbestuur te misleiden

Hier worden de praktijken bedoeld waarvan sprake in I.C. §§ 1 tot 3.